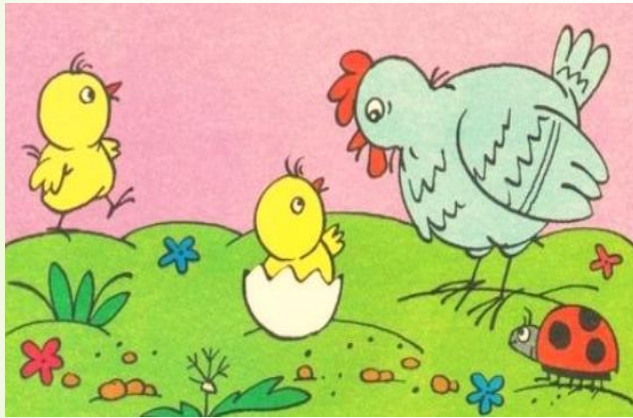

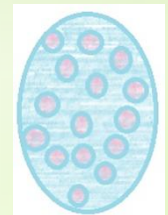

* Το αβγό που δεν ήθελε
να γίνει κοτοπουλάκι....

Μια φορά κι έναν καιρό
σε ένα αγρόκτημα θαρρώ
Έκανε πολλά πολλά αβγά
η κότα η Κλοκλό την Πασχαλιά.

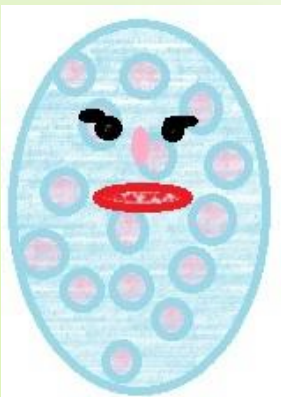
Ένα ήταν όμως διαφορετικό
Κι ας το κλώσσαγε καιρό
Κρακ, δε σπάζει σαν τα άλλα
που κοτόπουλα έγιναν μεγάλα!

Το μικρούλι το αβγό που είναι διαφορετικό
αρνείται κοτόπουλο στο αγρόκτημα να γίνει
και δρόμο παίρνει δρόμο αφήνει
θέλει τον κόσμο να γνωρίσει
πίσω να μη ξαναγυρίσει.

Από το αγρόκτημα σαν βγει
χωρίς σταλιά να φοβηθεί
φτάνει σε δάσος κοντινό
και συναντά πράσινο βάτραχο μικρό.
*Είναι ο δρόμος για τον κόσμο από δω;
Πες μου και θέλω να τον δω!!!*

Γειά!!!
Ευχαριστώ

Είμαι ο Κοάξ Κοάξ
Και πας ολόσωστα
φίλε, προχώρα
ευθεία

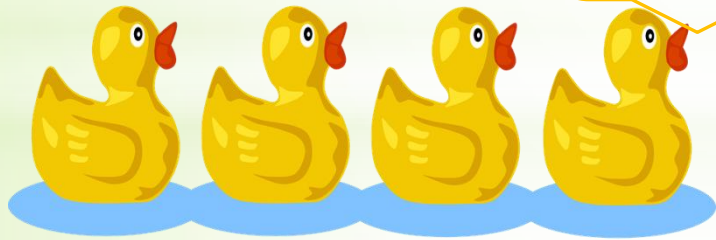

Μα να στο δρόμο του παπάκια κολυμπάνε
στης λίμνης τα νερά τσαλαβουτάνε.
Είναι σωστός ο δρόμος για τη δύση
βιάζεται το αβγό να τα ρωτήσει.

*Ναι πας πολύ καλά παράξενο αβγουλάκι
δε μοιάζεις για αβγοπαπάκι.*

Τα παπάκια έλαμψαν από χαρά, ένωσαν τιμή
που γνώρισαν ένα αβγό ταξιδευτή.

Στο καλό αβγουλάκι
πρόσεχε λιγάκι....

Θέλω τον κόσμο να
γνωρίσω, βιάζομαι
να προχωρήσω.

Νύχτωνε σιγά σιγά
μα στου δέντρου τα κλαδιά
μια κουκουβάγια με μάτια γουρλωτά
τον βλέπει μοναχό και τον ρωτά:

Για πού το βαλες
Παράξενο αβγουλάκι
μοναχό;

Τον κόσμο θέλω να
γνωρίσω ,
ένα κοτόπουλο
βαρετό
μη καταντήσω!

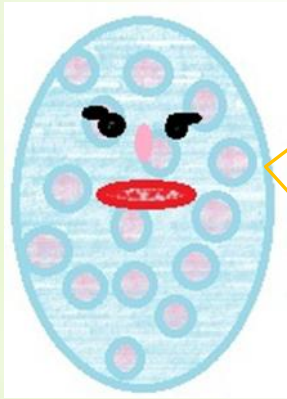
Να προσέχεις στο ταξίδι αυτό
μη καταντήσεις αβγό τηγανητό.
Στο δρόμο είσαι το σωστό
για να μη γίνεις κοτόπουλο
βαρετό.

Γεια σου πουλάκι
μου σοφό
Πολύ πολύ σε
ευχαριστώ

Το αυγό το παρδαλό
δε σταμάτησε λεπτό,
συνεχίζει το ταξίδι
Αν και η μέρα έχει φύγει.

Όταν πια έχει ξημερώσει
Κούραση δεν έχει νιώσει,
μια χελώνα συναντά
που του λέει *γεια χαρά*.

Πάω τον κόσμο
να γνωρίσω
πίσω πια δε θα
γυρίσω

Πού πηγαίνεις από δω
αβγουλάκι μου μικρό;

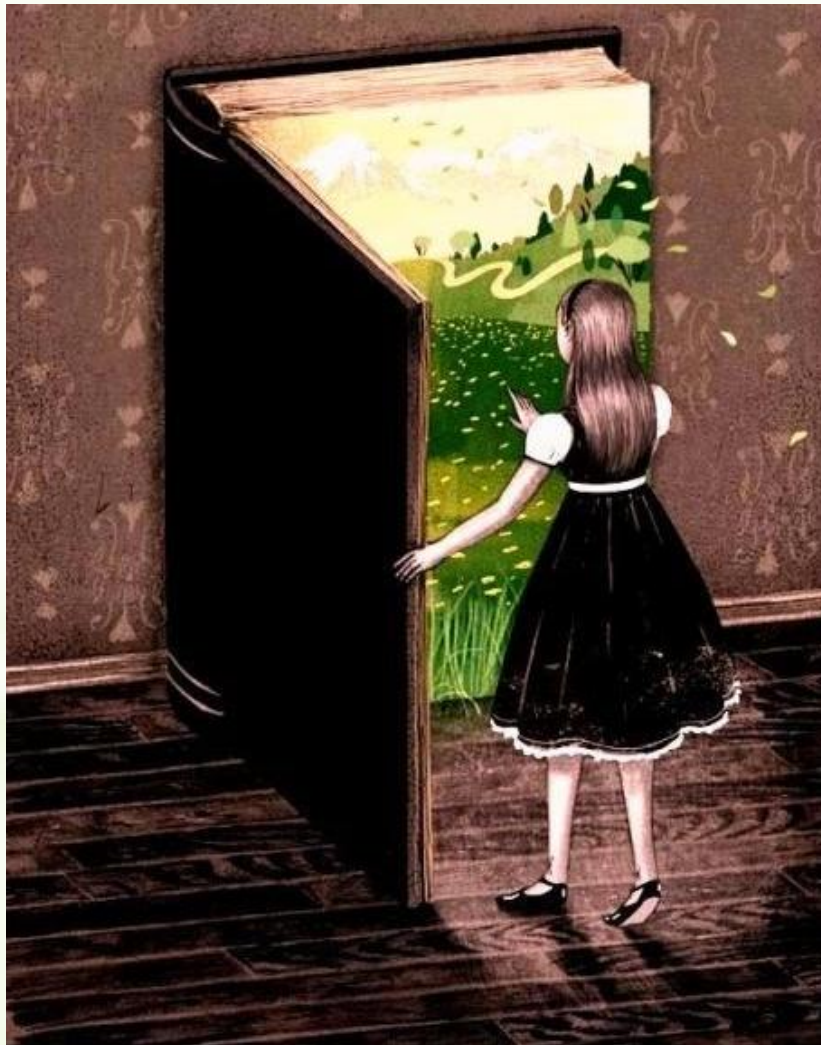
Στο καλό και να προσέχεις
μάτια δεκατέσσερα να έχεις

Κύλησε το αβγουλάκι στο μικρό μοναπατάκι...

Αν θέλεις το αυγό να γυρίσει πίσω διάβασε την επόμενη σελίδα...

Αν θέλεις να μη γυρίσει ποτέ πίσω τότε πήγαινε στη σελίδα 15 και συνέχισε το διάβασμα...

Καθώς σκοτάδι γύρω πέφτει
Το αβγουλάκι μας δε βλέπει
Πέφτει, κυλά, κατρακυλά
από τη βουνοπλαγιά.
Κατρακυλώντας φτάνει στην ακτή
ούτε μπορούσε να το φανταστεί
Πως μια γοργόνα αυτό θα δει.

Γεια σου θέλω να
γνωρίσω τον κόσμο,
πάω καλά ή έχω
χαθεί;

Φίλε μου ξεχωριστέ
πάρε τούτο το κοχύλι ,
μέσα κοίταξε
προσεκτικά
και θα δεις πολλά...

Βλέπει μέσα στο κοχύλι και του
κόβεται η μιλιά
Βλέπει πόλεις και ανθρώπους
θαύματα τόσα πολλά,
βλέπει ζώα και λουλούδια κι όμορφα
χωριά.

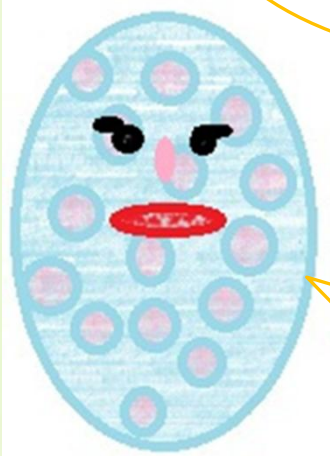
Τι μεγάλος που είναι ο κόσμος,
πόσο διαφορετικός
και ... καθόλου βαρετός.

Δε χορταίνει να θαυμάζει μουσικές,
γιορτές, τραγούδια και άλλα χίλια δυο
καλούδια.

Όταν νιώθει πια χορτάτος από τον
κόσμο τον σπουδαίο
Νιώθει μία νοσταλγία για το
αγρόκτημα το ωραίο.

Θέλω τώρα τη μαμά μου,
το μπαμπά μου και τα
αδέρφια τα γλυκά μου

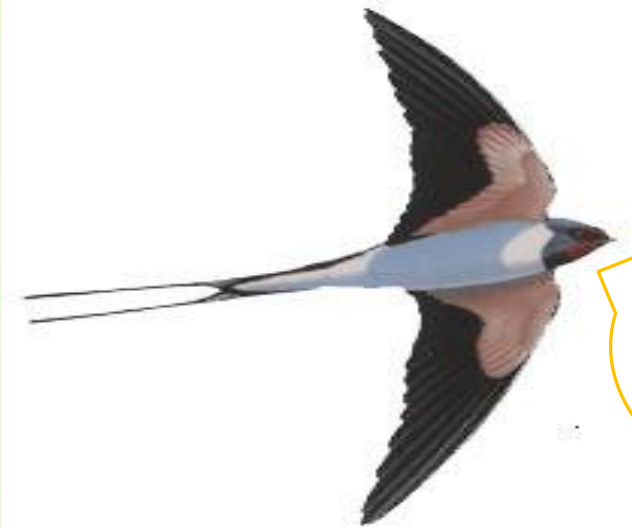

Γεια σου
κι ευχαριστώ
Φεύγω και καθόλου
δεν αργώ

Κοίτα μέσα στο
κοχύλι και το δρόμο
σου θα βρεις μα ίσως
λίγο κουραστείς. Στο
καλό....

Δρόμο παίρνει δρόμο αφήνει
Δε θέλει πα μόνο να μείνει.
Μα καθώς αρχίζει να νυστάζει
μια κωνούλα του φωνάζει

Αβγουλάκι είσαι καλά;
Γαλάζια με ροζ βούλες!!!
δεν έχω ξαναδεί αβγά

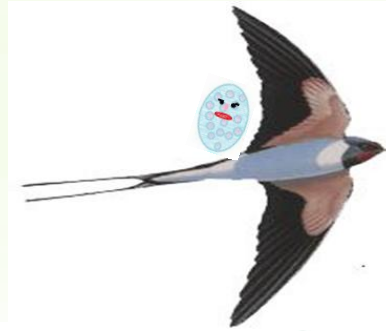
Γεια σου πουλάκι
είμαι καλά
μα θα 'θελα
να 'χα φτερά

Και εξήγησε το αβγό μας το
ξεχωριστό
το δρόμο για το γυρισμό.
Στην πλάτη του χελιδονιού φώλιασε
στα ζεστά
Έφτασε στο αγρόκτημα χωρίς πολλά
πολλά.
Πέρασε πόλεις και χωριά
μυριμήνκια έμοιαζαν σωστά...

Μα να το αγρόκτημα εκεί κάτω
Και το αβγούλάκι είναι άνω
κάτω!

Η καρδούλα του χτυπά
Που θα αγκαλιάσει τη μαμά.

Σαν κύλησε στις μανούλας του την
αγκαλιά

Ένα χρακ χρακ ακούστηκε παιδιά.

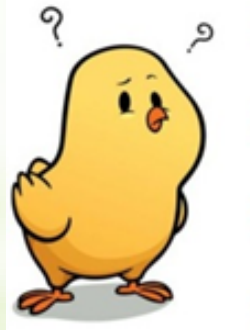
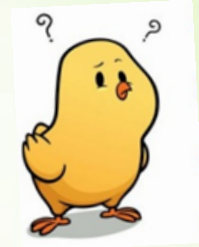
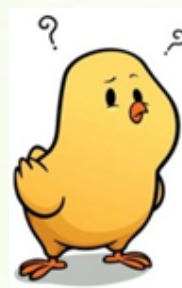
Όμορφο κοτοπουλάκι
στρογγυλό και χνουδωτό

έγινε το αβγουλάκι

Μα ήτανε πολύ σοφό

κι έτσι διαφορετικό

μιας και γνώρισε τον κόσμο αυτ

Το ταξίδι εδώ τελειώνει
Στης μαμάς την αγκαλιά
Με αγάπη και φιλιά

Κυλά κυλά κατρακυλά
και φτάνει στην ακρογιαλιά
Βλέπει γοργόνα σε βραχάκι
Να κρατάει ένα κοχυλάκι.

Γεια σου γοργόνα μου
μικρή
πες μου μονάχα μια στιγμή
Πώς τον κόσμο θα
γνωρίσω
και δε θα γυρίσω
πίσω;

Πάρε τη βάρκα τούτη δω
και το κοχύλι μου το
μαγικό
Όλο τον κόσμο θα γυρίσεις
όλα θα τα δεις
και θα τα γνωρίσεις

Ταξιδεύει , ταξιδεύει
Μέρη νέα όλο γυρεύει
Με φουρτούνες ή γαλήνη
το μυστήριο του κόσμου
λύνει

Είναι σίγουρα μεγάλος,
όμορφος , χρωματιστός
μα του λείπει η μανούλα
και ο κόσμος του ο μικρός:
Τα αδερφάκια, το κοτέτσι,
τα ζωάκια, ο αγρός.
Κι όταν κάποτε τον πιάνουν
δυο χεράκια παιδικά
δε νιώθει φόβο αλλά χαρά.
Μέχρι να το ... καταλάβει
νιώθει ζέστη τρομερή
και από τη μια στιγμή στην
άλλη στο τηγάνι έχει ψηθεί.

Το ταξίδι έτσι τελειώνει και...
όποιος δεν προσέχει την
πληρώνει

ΑΠΡΙΛΗΣ 2021

ΜΥΡΤΩ

ΚΑΛΛΙΝΩ

ΝΙΚΟΣ

ΛΟΥΚΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ

κα ΓΙΑΝΝΑ